

Throwing Out A Costly Mind

Here's how a close friend of Gandhiji came to give up two of his possessions. This friend, a German named Kallenbach, was an engineer-architect whose earnings had made him rich. Kallenbach shared the beliefs and principles of Gandhiji and worked closely with him in the struggle against the white South African Government. This, however, was not always easy.

It was 1908. Gandhiji was being released from jail, having served his sentence for the Satyagraha struggle. At the gate he realized that his friend Kallenbach was so happy at his release that he had actually bought a new car to take him home. Gandhiji refused to enter the car. "It is stupid to spend so much money on a car when other people are suffering. You must return it to the seller before doing anything else."

On another occasion, Kallenbach and Gandhiji were returning to South Africa from England by ship. Kallenbach had a well-crafted and expensive pair of binoculars. This led to a serious discussion. What exactly is essential for a good and simple life? And if non-essentials are not required, shouldn't they be discarded? The binoculars were costly, but not essential. Persuaded by Gandhiji, Kallenbach threw them into the sea. And felt greatly relieved.

- Destination Porbandar

The Leopard and the Zebra

One Bright Sunny day on the Serengeti Plains, a zebra was walking under a tree to cool down. All of the sudden the zebra heard a terrible noise from the branches of the Baobab tree above him. He looked up and saw a leopard! Feeling scared, the zebra didn't know what to do. He seemed to be frozen in place. But before he could move, the leopard said, "Can you please help me down? I am stuck in this tree and I am too afraid to get down. "Do you promise you won't eat me if i help you?" asked the zebra. "Yes" said the Leopard. "Ok here is the plan" said the zebra. "You gently jump onto my back and then I will kneel down and you can walk off of my back." "That's a great idea!" said the leopard. So, the zebra stood under the branch where the leopard was. The leopard gently jumped down onto the zebra. Then, after getting onto the ground, the leopard said "Thank you so much! I promise that I will repay you one day".

The Next evening when the sky was turning dark and the moon was raising in the sky the zebra was eating grass on the plain. He was so busy eating that he didn't notice the lion sneaking through the tall yellow grass. Just then the leopard spotted the lion who was preparing to attack the zebra. Remembering the kindness that the zebra showed him, the leopard quickly and fiercely ran to chase the lion away. The lion saw the leopard coming and quickly ran away in the opposite direction.

The zebra was joyful that he was saved from the fierce lion. "Thank you so much! You saved my life!" In response, the leopard said "I told you that I would repay your kindness one day". From that day on the zebra and the leopard were glad to be best friends.

காலில் விழுவது.....

வாழ்வில் சிறப்பது.....

பெரியவர்களின் காலைத் தொட்டு வணங்குவதில் இத்தனை விஷயங்களா என்று நாம் மலைக்க வேண்டியிருக்கும்.

தாய், தந்தை, தாத்தா, பாட்டி, ஆசிரியர்கள், மகான்கள் போன்ற பெரியவர்களின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்குவது என்பது 'ஸ்ரதா'. மற்றும் 'கருணா' எனப்படும் குணநலன்களின் இணைப்புப் பாலமாகும்.

"நான் உங்களால் உருவாக்கப்பட்டவன். என்னில் ஒன்றுமில்லை" என்ற பணிவுதான் 'ஸ்ரதா'. இது காலைத் தொடுபவருக்கு இருக்க வேண்டிய பண்பு.

"இதயத்திலிருந்து என் சக்தியில் ஒரு பகுதியை உனக்கு தருகிறேன்" என்ற பரிவுதான் 'கருணா'. இது தொடப்படும் காலுக்குச் சொந்தமானவரின் பண்பு. காலைத் தொட்டு வணங்கும்போது இந்த இணைப்புப்பாலம் வலுவடைகிறது.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிறியவர்கள் தவறு செய்து விடுகிறார்கள். தவறுகள் ஒரு வகையில் பாவங்களாகின்றன. சிறியவர்கள் தங்கள் பாவங்களை பெரியவர்களின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கும்போது, 'பிள்ளை நன்றாக இருக்க வேண்டும். பாவங்களோடு வாழக்கூடாது' என்ற எண்ணத்தோடு பெரியவர்கள் சிறியவர்கள் தலைமேல் கை வைத்து வாழ்த்துகிறார்கள்.

அப்போது, தலைவழியாக அச்சிறியவர்களின் உடலில் புண்ணியம் சேருகிறது. அதர்வண வேதத்தில் வரும் இந்த பாவ புண்ணியங்களின் பரிமாற்ற விளக்கம், காலைத் தொட்டு வணங்குதலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

கால்கள் மேல்தான் மனிதன் நிற்கிறான். எனவே, கால்கள் அவன் வாழ்க்கையின் அடித்தளம். "பலகாலம் வாழ்ந்து பல அனுபவங்களை சேகரித்த உங்கள் காலை நான் வணங்குகிறேன். எனக்கும் அப்படியொரு அடித்தளத்தைத் தாருங்கள்" என்று கேட்கவே பெரியவர்கள் காலைத்தொட்டு வணங்குகிறோம்.

காலைத் தொடுவதற்காக நாம் குனியும்போது நம் உடலின் ஈர்ப்பு சக்தி (கிராவிட்டி) கீழே குனிந்திருக்கும் தலைக்கு அதிக ரத்தத்தை செலுத்துகிறது. இதன் மூலம் உடலுக்கும், உள்ளத்துக்கும் உற்சாகம் கிடைக்கும். இதனால்தான் தினமும் காலை எழுந்தவுடன் தாய், தந்தையின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி உடற்பயிற்சி செய்யும் வழக்கம் பண்டைய காலத்தில் இருந்தது.

सभी जानवर शेर से डरते थे, क्योंकि वह रोज़
अनेक जानवरों को मार देता था। एक दिन सभी
जानवरों ने बैठक की। आपस में विचार-विमर्श करके
वे मिलकर शेर के पास पहुँचे। उन्होंने शेर से
कहा कि वह रोज़ अनेक जानवरों को न मारे। वे
एक-एक करके स्वयं ही उसके पास पहुँचेंगे। शेर
सहमत हो गया। उस दिन से शेर को घर बैठे आहार
मिलने लगा।